

CasaPound Italia je kulturní a politická asociace zabývající se především sociálními a politickými problémy dnešní Itálie. Je to jedinečné a možná vůbec nejsilnější nekonformní hnutí v Evropě, které je zatím jediné svého druhu. Obsazování prázdných a opuštěných budov, kulturní konference, organizace koncertů a dalších akcí, boj proti politické konformitě, bezúčelnému antifašismu a za větší práva pro studenty na středních školách a univerzitách, zrození zcela nové avantgardní politické teorie... To vše a mnohem více je CasaPound. Přinášíme vám stručnosti něco málo z její historie...

“Zrodila se hrozivá nádhera” William Butler Yeats

CasaPound Italia se rodí ve snech, projektech a z vůle skupiny mladíků pocházejících z různých lidských a politických zázemí, kteří v druhé polovině 90.let začínají oživovat noci v římském Cutty Sarku, historickém baru a místu setkání těch nejpohlednějších a nejsvobodnějších rebelů hlavního města.

První konkrétní výzva světu „stejných“ je Zetazeroalfa – hudební skupina, založená v roce 1997, která začíná vnášet do světa hudby vytríbené zanícení posádky Cutty Sarku. Skupina plní funkci seskupovatele duší, klan se zvětšuje a stmeluje. Postupně se začíná rodit nové mladé umělecké hnutí.

Od umění k akci je to jen malý krůček – 12.července je v ulici via Tiberina 801 obsazena opuštěná budova, která se tak stává Casou Montag, první z dlouhé série tzv. nekonformních obsazení (v italštině *Occupazioni Non Conformi* – ONC). Zastaralý stereotyp obsazování opuštěných budov jako exkluzivní praxe levice je tak odsouzen k zániku. Casa Montag – následně opuštěna původní skupinou lidí a převzatá jinými politickými uskupeními – se stala střediskem kultury, hudby a společenství.

To co umožní potřebný skok politického druhu přichází 26.prosince 2003, když je obsazena budova v ulici via Napoleone III. číslo 8, která je skoro okamžitě přeměněna v tzv. „obsazení

za účelem bydlení“ (*Occupazione a Scopo Abitativo* – OSA) a je pokřtěna jménem básníka, který opěvoval krásu a bojoval proti lichvářství a opotřebovanosti – Ezry Pounda. CasaPound se tak stává stabilním útočištěm pro mnohé rodiny bez domova a také pulzujícím srdcem Říma, které nepodléhá politickému a kulturnímu konformismu reprezentovaného především vládou tehdejšího římského starosty Veltroniho.

Okolo mateřské budovy se začínají rodit další *occupazione* různě rozesté po hlavním městě: *Casa d'Italia Parioli*, *Casa d'Italia Boccea* a *Casa d'Italia Torino*. Mezitím se hnutí začíná prezentovat inovativními návrhy jako *mutuo sociale* (ve volném překladu tzv. sociální půjčka/hypotéka, de facto právo pro každého na vlastní byt od státu, bez lichvářství a zneužití ze strany bank). Prezentace těchto návrhů probíhá pomocí spontánních akcí (tzv. *azione shock*) ze strany obsazovatelů. Začínají se pořádat konference a různé protesty. Následně jsou tři Casa d'Italia vyklizeny na politickou objednávku těch, co „řeší sociální problémy města“, nicméně nějaký ten rok poté vznikají *Area 19* (obsazení bývalé stanice metra poblíž olympijského stadionu kde se pořádají koncerty a další kulturní akce) a *Circolo futurista di Casal Bertone* (de facto futuristické museum a centrum umění), dvě „kulturní posilovny“ názorové avantgardy, které jsou dodnes aktivní.

V minulosti žijící rudí reakcionáři reagují na rodící se fenomén nejdříve s úžasem smíšeným se zoufalstvím a poté se vztekem a nenávisť. Cutty Sark je z půlky zničen bombou hozenou dovnitř neznámými pachateli. Odpověď posádky Cutty Sark je nedvojsmyslná – stále více politiky, stále více kultury a stále více solidarity. Zde se začíná rodit nápad vstoupit přímo do politiky, který je realizován vstupem CasaPound do znovuzrozené Fiamma Tricolore (původní extrémně pravicová/fašistická strana, která vznikla těsně po 2.svět. válce). Po volebním neúspěchu a vnitřních neshodách, ve stále více systémové straně, však CasaPound Fiammu opouští.

V roce 2008 tak vzniká CasaPound Italia. Zbytek už je přítomnost: okolo dvou tisíc militantů a mnoha desítek tisíc sympatizantů, sídla po celé Itálii, 15 knihkupectví a 20 barů, 8 sportovních sdružení, jedno webové rádio s 25 redakcemi v Itálii a 10 v zahraničí, jedna webová televize, jeden měsíčník a jeden čtvrtletník. Více než 150 zorganizovaných konferencí po celé Itálii s největšími jmény národní kultury.

A to je jen začátek. *Zrodila se hrozivá nádhera...*

Článek byl převzat ze stránek CasaPound Italia.